

ע"פ 67089/07/18 - שגיא רפאל נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עפ"ת 67089-07-18 שגיא רפאל נ' מדינת ישראל

בפני כבוד סגן הנשיאה השופט י' צלקובניק
המעורר שגיא רפאל

נגד

המשיבה מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד מחמד אלעמור

פסק דין

המעורר הורשע בבית משפט השלום לתעבורה באשדוד (כב' השופטת ה' אדרי) בעבירה של נהיגה בקלות ראש לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה (נוסח חדש), ונגזרו עליו 3 חדשי פסילת רישיון נהיגה, פסילה מותנית בת 6 חדשים למשך 3 שנים, וקנס בסך של 1500 ₪ שישולם תוך 90 ימים.

הערעור מופנה כנגד ההרשעה ולחלופין, כנגד העונש.

נסיבות נהיגתו של המעורר פורטו בדוחות פעולה של שני שוטרים (אהרון שפורקר ולינוי צורדקר), לפיהם, ביום 9.4.2017, בשעת בוקר, עוכב רכבו של המעורר לצורך רישום דוח בגין נסיעה עם רישיון רכב שאינו תקף. לאחר דין ודברים לצורך רישום הדוח, ולדרישת השוטר שלא יפריע לתנועה, עלה עם רכבו על מדרכה. במהלך רישום הדוח, המעורר נכנס לרכבו והחל לנסוע בצורה פרועה וגרם לכלי רכב לעצור נסיעתם, ועלה על מדרכה, כאשר הניידת נוסעת בעקבותיו. המעורר עצר רכבו, אולם כאשר השוטר ניגש אליו, החל שוב בנסיעה פראית, תוך נסיעה על המדרכה, ירד לכביש בצומת, ולאחר מכן עלה פעם נוספת על מדרכה לצורך עקיפת כלי רכב, ולבסוף עצר את רכבו. כל אותה עת נסעה הניידת בעקבות רכבו של המעורר תוך הפעלת מערכת כריזה. מהדוחות עלה כי המעורר סיכן בנהיגתו כלי רכב ועוברי דרך.

הנאשם טען כי לא סיכן איש בנהיגתו. לדבריו עלה על המדרכה לאחר שהיתה בעיה טכנית כלשהי עם חגירת חגורת הבטיחות ברכבו, וחשש מרישום דוח, וכי נסע על המדרכה בצורה זהירה לצורך ירידה לכביש, כיוון שלא יכול היה לשלב להילוך אחורי בשל מכשול שמנע נסיעה לאחור, והעדיף לנסוע מעט לפניו.

בית המשפט העדיף את עדויות השוטרים על פני זו של המעורר, וקבע כי גירסתו של המעורר מופרכת, ואינה עולה בקנה אחד עם גירסתם האיתנה של השוטרים בדבר נהיגתו הפרועה של המעורר.

באשר לעניין העונש צוין, כי לחובת המעורר 39 הרשעות קודמות, ביניהן נהיגה בזמן פסילה, וכי יש מקום להורות על פסילה ממשית נוכח נסיבות העבירה.

בערעו טען המערער כי לא ניתן לו פרק זמן מתאים להכין הגנתו, וכי דוחות הפעולה הוגשו במהלך הדיון. המערער חזר וטען כי נסע על המדרכה על מנת לרדת לכביש, נוכח האילוצים המתוארים. עוד טען כי השוטרים ביקשו לעצרו ומשכך "המציאו" דוח על מנת "להצדיק את המעצר". עוד טען כי הוא נזקק לרישיון הנהיגה, שכן פרנסתו תלויה ברישיון זה.

כידוע, אין ערכאת ערעור מתערבת בממצאי עובדה הנקבעים על ידי הערכאה הדיונית, שניתנת לה האפשרות להתרשם מכלי ראשון, מהעדים המופיעים בפניה, אלא בנסיבות חריגות, שאינן מתקיימות בעניינו של המערער.

בית המשפט תמך ממצאיו בעדויות שני השוטרים, והעדיפן על פני זו של המערער, ויצוין, כי מדוחות השוטרים, עלה כי המערער התנהג בצורה משתלחת כלפי השוטרים עוד בעת רישום הדוח הנוגע לרישיון הרכב, ועלה מעדותו כי חשש מרישום דוח נוסף הנוגע לחגורת הבטיחות, באופן המחזק את עדויות השוטרים בדבר רצונו של המערער לנתק מגע מהשוטרים. עוד יש לציין כי המערער טען בבית משפט קמא כי לא שמע כלל את קול הכריזה שהופעלה נידת ("לא היה סירנות ולא היה כלום", ע' 9 לפ'), ויש בכך כדי לחזק את ההתרשמות בדבר הכחשה גורפת שאינה ראויה לאמון, כפי שקבע בית המשפט קמא. טענת המערער כי רישום הדוח נולד כדי "להצדיק מעצר", אינה מתיישבת עם דברי המערער בדיון בפניו, כי עוכב בתחנת משטרה למשך 3 שעות, ולא נעצר כלל.

גם הטענה בדבר אי מתן אפשרות למערער להכנת הראיות, אינה עולה בקנה אחד עם כך שעדויות השוטרים נשמעו למעלה משנה לאחר הגשת הדוח, והדיון בתיק נדחה מספר פעמים מסיבות שונות, כך שהיה סיפק בידי המערער, שבחר לייצג עצמו, לכלכל דרכי הגנתו.

נוכח הנמקות גזר הדין, לא מצאתי כל מקום להתערב בעונש שהוטל, ואציין כי נוכח הנסיבות החמורות של הנהיגה, שהיה בה כדי לסכן עוברי דרך, בעיבורה של עיר, ועברו של המערער, נהג בית המשפט עם המערער מתינות מופלגת למדי בגזירת דינו.

הערעור נדחה לפיכך.

ניתנה היום, י"ב תשרי
תשע"ט (21 21 ספטמבר
2018), בהעדר הצדדים,
ויועבר לצדדים בדואר (על
פי כתובתו של המערער
כמצוין בפרוטוקול),
ובאמצעות נט המשפט.
יורם צלקובניק, שופט
סגן נשיאה

